

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 25.

Trettende Session.

10de Møde.

Onsdagen den 10de October Kl. 1.

(Forsat.)

C. B. Nimestad (forts.): Hvad det Politiske angaaer, sagde den ærede Rigsdagsmand, da var det for det Første Tilfældet, at Ansvarligheden forsvandt, og at Finansministeren kun blev en halv Mand, og — som den ærede Rigsdagsmand udtrykte sig — det var ligegyldigt, om han fremkom derved, at han blev deelt paa langs eller paa tværs. Den høitærede Finansminister bemærkede dertil, at han staaer med fuld Ansvarlighed her, og det forekommer mig ogsaa, at der er Intet, der viser, at han ikke kan staae saaledes. Naar den høitærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgtreds (Tscherning) har sagt, at det kan han ikke, thi som Finansminister for Kongeriget har han sine Forpligtelser, og som Finansminister for Monarchiet har han andre, som kunde komme i Strid med hverandre, og at vi derfor ikke have ham, naar vi ville holde ham fast her, da han i saa Fald vil forsvare sig med Grunde, hentede fra hans Stilling til Fællesmagten, saa vil jeg tillade mig at spørge den høitagede Rigsdagsmand: Dersom der virkelig i denne Stilling er noget saa Uholdbart, findes da ikke noget af dette Uholdbare, om ikke i samme Omfang, saa dog af samme Slags, hos de Mænd, der sidde som Medlemmer baade af Rigsraadet og Rigsdagen? Naar den ærede Rigsdagsmand sidder som Medlem af den danske Rigsdag og skal afgive sin Stemme for en Sag, da maa han efter

denne Ansættelse føle sin Forpligtelse som Medlem af Rigsraadet, og da maa hans halve Hjerter og hans halve Tanke være der, og han sidder saaledes her kun som en halv Mand. Paa den anden Side maa det Samme være Tilfældet, naar han sidder i Rigsraadet; thi han maa da tænke paa: Hvorledes vil det eller det stille sig med Hensyn til Kongeriget? — Dette maatte blive Tilfældet, dersom den høitagede Rigsdagsmand har Ret i sin Argumentation. Dette føler ogsaa den ærede Rigsdagsmand selv; thi i sin Udvikling deraf kom han til den Consequens, at derfor var et populært Ministerium netop det farligste; — ja, det var hans Ord, og fra det Standpunkt, den ærede Rigsdagsmand indtog igaar, kan det være rigtigt; thi det er ganske vist, at et Ministerium, der er populært blandt de Danske, vil være stærkt mistænkt af Slesvigholstenerne, og et Ministerium, som er populært hos Slesvigholstenerne, ville vi med Rette have Mistanke til. Saaledes er det nu, og det kommer da alene an paa, hvem der ere berettiget til at eksistere som Saadanne, enten Danske eller Slesvigholstenerne. Den ærede Rigsdagsmand meente, at man fra Grundlovens § 4 kunde hente en Indvending imod den nærværende Ordning. Jeg kan ikke ganske indsee dette; thi jeg finder, at Fællesmonarchiets Indtægter ikke komme saaledes paa eengang ind og førend de særlige, at man kan benytte dem, og da, naar de ere opbrugte, benytte de særlige. Det, som er det Rette til enhver Tid, er, at Udgifterne og Indtægterne svare til hinanden, at Fællesudgifterne ere æqvale med Fællesindtægterne, med Tilskuddene fra de særlige Rands-